

Korn, og om disse Raastofmængder bliver tilstillet de Landbrugere, der har de bedste Betingelser for at kunne udnytte disse og derved bringe Produktionen paa Fode. Jeg har haft Lejlighed til at foretage nogle Beregninger angaaende disse Virkninger og vil gerne her ved tredie Behandling have Lov til at fremsætte dem. Hvis man tager en Gaard, der har 400 000 Kr.s ligningspligtig Jordværdi, og man regner med, at denne Gaard har normal Drift, en normal Avl af Vintersæd paa ca. 1 000 hkg, vil de to Forslag virke paa følgende Maade: efter Flertallets Forslag vil Ombytningsretten for et saadant Landbrug omfatte 218 hkg, medens den efter Mindretallets Forslag vil omfatte 510 hkg, altsaa være mere end dobbelt saa stor. Hvis man tager en Gaard med 12 000 Kr.s Jordværdi, med 9 000 Kr.s leveringspligtig Jordværdi, vil en saadan Gaard have Ombytningsret for alt sit leverede Vinterkorn, hvilket med en normal Drift bliver ca. 30 hkg, medens man efter Mindretallets Forslag vil komme til at mangle 5 hkg i at kunne faa sin Vintersæd ombyttet. Hvis man tager forskellige Størrelser af Landbrug og udregner Virkningen af de stillede Ændringsforslag paa disse, og man gaar ud fra normal Drift og en Gennemsnitsavl af Vintersæd, vil man se, at Ombytningsretten efter Mindretallets Forslag formindskes forholdsmæssigt, efterhaanden som Landbrugene bliver mindre, medens det modsatte bliver Tilfældet efter Flertallets. Hvis man gaar ud fra, at de Mængder af Ombytningskorn og Raastoffer, der efter Loven stilles til Raadighed, er noget nær lige store efter begge Forslag, ca. 3,5 Mill. hkg af Raastofmateriale til Ombytning, bliver Resultatet af de to Ændringsforslag, at den forøgede Ombytningsret for alle Landbrug over 25 000 Kr.s Jordværdi, der gives efter Mindretallets Ændringsforslag, maa erstattes med en tilsvarende mindre Ombytningsret for alle Landbrug mellem 12 000 og 25 000 Kr.s Jordværdi. Disse Bemærkninger vil jeg gerne fremsætte til Belysning og Bedømmelse af de Forslag, der blev drøftet ved anden Behandling.

Jørgen Jensen: Den ærede Ordfører fremsatte nogle Bemærkninger om Virkningen af Flertallets og Mindretallets Forslag. Der er i Udvalget drøftet forskellige Muligheder for Omfanget af Ombytningsretten, og Mindretallet har stillet forskellige Forslag for at naa det praktisk bedste Resultat. Det har ikke været muligt at naa

en Overenskomst. Mindretallet havde ikke tænkt sig, at man strengt skulde holde sig netop til den Form for Ombytningsretten, vi her havde foreslaet. Der har været nævnt Ombytningsret for de første 25 Tdr., og der har været andre Forslag fremme, men afgørende for, at disse Forhandlinger strandede, var dette, at Flertallet hævdede, at en yderligere Ombytning vilde øge Statskassens Risiko. Derfor er Overenskomst ikke naaet. Vi har fra vor Side ment, at efter de Oplysninger, der forelaa om de Tilførselsmængder, vi allerede havde faaet og kunde faa, var denne Risiko til at overse, men det skal indrømmes, at efter Mindretallets Forslag vilde den koste Statskassen lidt flere Penge, medens man efter Flertallets Forslag tager disse fra Landbruget, som skal afgive Kornet. Mindretallet har ment, at det, vi foreslog, var forsvareligt, og derfor har vi anbefalet det.

Skønt Lovforslaget nu ved tredie Behandling foreligger i en Skikkelse, som ikke tiltaler mit Parti i alle Henseender, maa vi dog erkende, at de Ændringer, der blev vedtaget ved anden Behandling, betegner væsentlige Forbedringer af Lovforslaget. Baade under Hensyn hertil og for ikke at afskære Muligheden for, at man ved fortsat Forhandling kunde opnaa yderligere Forbedringer, hvorom vi nærer Forventning, tillader jeg mig at anbefale mit Parti at stemme for Lovforslagets Vedtagelse.

Ordføreren (N. Frederiksen): Jeg vil gøre opmærksom paa, at i de Mængder, som jeg har nævnt, er ikke medregnet det, man mener vil komme ind ved Ligningen og efter § 13. Ombytningsretten kan altsaa udvides, naar disse Mængder bruges dertil, og dette vil ikke give større Udgifter for Statskassen. Det har altsaa ikke været af Frygt for at belaste Statskassen med større Udgifter, at dette Ændringsforslag er stillet, da Udgifterne tilnærmelsesvis bliver de samme for Ombytningskornet efter begge Forslag. Den forøgede Udgift for Statskassen vil komme ved, at man giver en forøget Ombytningsret for de allerstørste Korngaarde og derved efter Mindretallets Forslag sandsynligvis giver en ret betydelig større Pris for de Mængder, der for hvilke der ikke er Ombytningsret. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at efter Flertallets Forslag vil en Gaard af den Størrelse, som jeg først har nævnt, komme til at aflevere ca. 78 Tdr. Vinterkorn til en fast Pris af 30 Kr. Derved vilde altsaa de øgede Udgifter frem